

Egypten 2011 - möjligheter till demokrati

Rapport från Broderskapsrörelsens Fact Findingresa
till Egypten i mars 2011

Broderskaps Förlag AB

Box 704 03
107 25 Stockholm
Telefon 08-545 553 30
www.broderskap.se

© Broderskaps Förlag, 2011

Kopierad upplaga 2011, Socialdemokraternas Hus, Stockholm
Utarbetat av Viola Furubjelke, Mariam Osman Sherifay, Alaa Idris, Chakib Benmaklouf
och Ulf Carmesund

Bilder: Ulf Carmesund

Broderskaps Förlag är en del av Sveriges Kristna Socialdemokrater,
troende som glöder för fred, solidaritet och rättvisa. Vi är lite rödare, lite grönare.

Förord

Resan är ett initiativ från Broderskapsrörelsen. Resans syfte är att: bättre förstå utvecklingen i Egypten som en nyckel till demokratisering i Mellanösternregionen, för att i framtiden kunna utveckla samarbeten mellan demokratirörelser i arabvärlden och i Sverige. Resans samarbetspart i Kairo var Ma'at Center for Juridical and Constitutional Studies och Civitas Institute på Gazaremsan (Maher Issam). Svenska ambassaden i Kairo arrangerade några möten åt resan. I alla möten översatte Mariam Osman Sherify mellan arabiska och svenska.

Nedanstående rapport baseras på direkta uppteckningar från de möten vi hade under vistelsen i Cairo.

I löpande text i denna rapport använder vi ordet ”revolution”, vilket är ett ord som många i Egypten använde för att beskriva förloppet i Kairo januari 2011. Vår grupp resonerade en hel del om ordval. I våra öron klingar revolution för mycket av Sovjet 1917 och Kuba 1959, där den nyvunna friheten snart försvann och ersattes av ett nytt slags förtryck. Vi tycker att ordet revolt eller uppror är bättre lämpat att beskriva det som hänt. Men alla som vi träffade använde begreppet revolution så har vi valt att använda det i texten..

Viola Furubjelke

Mariam Osman Sherifay

Alaa Idris

Chakib Benmaklouf

Ulf Carmesund

Medverkande: Viola Furubjelke - head of delegation, Mariam Osman Sheriafy – s-partistyrrelse, Alaa Idris - SSU, Chakib Benmaklouf (ej med på bilden) - president för European Federation of Islamic Organisations deltog fredag och lördag, Ulf Carmesund - internationell sekreterare i Broderskapsrörelsen, resans sekreterare. Här tillsammans med Amr Moussa, arabförbundets generalsekreterare.

Möten och reflektioner i och från Kairo

Här följer en redovisning av de samtal som fördes under besöket i Kairo. Besöken är olika omfattande redovisade, beroende på förutsättningarna under besöken. Redovisningen är i huvudsak kronologisk.

Innehåll

1. Egypten - ett land utan demokrati, tills 25 januari 2011	5
2. Ayman Okeil, Maat	8
3. Arabförbundets generalsekreterare Amr Moussa	9
4. Malin Kärre, Sveriges ambassadör till Egypten	10
5. Merwat Tallawy, fd undersekr hos FN:s generealsekr	12
6. Biskop Marcos, Koptiska kyrkan	14
7. Shumoa - Legal aid for disabled people	14
8. Democratic Progressive Youth Party	15
9. Kalima for Human Rights	15
10. Nahib Center,	15
11. Citizens (Moatin) for Development and HR	15
12. Legal aid for children	15
13. Manf association for HR	15
14. Anwar al Sadat, El Sadat Association & Reform&Development Party	15
15. 6:e april-rörelsen	18
16. Al Wasat Party	20
17. Abo El Ezel Hariri, Tagamo Party	21
18. Revolutionary Youth Union	23
19. Ahmed El Kilany, advokat i Suez	24
20. Muhammad Farag, Tagamo Party	25
21. Muhammad Awad, Green Party	25
22. Memdaoh Kenawi, advokat i Constitutional Party	26
23. Abdelsalam el Wahati, Al Ahrar Party	26
24. El Baradai Support Group	27
25. Två oberoende journalister	27
26. Muslimska Brödraskapet	28
27. Det socialdemokratiska partiet i Egypten	31
28. Ali Zeidan, den nya libyska regeringens repr i Tyskland	31

Sist lämnar vi några förslag och ställer en del frågor för vidare diskussion.

Egypten, ett land utan demokrati - tills 25 januari 2011

Det som hände på Tahrir Square i januari 2011 kom inte ur det blå. Det är kulmen på en flera år lång process. Nedan listar jag några bakgrundsfakta och händelser som nämndes för oss under resan.

Egypten har ca 85 miljoner invånare. 65 av dessa är under 40 år. I Kairo bor ca 20 miljoner människor på natten, men runt 30 miljoner på dagen. Trafiksituationen är mycket intensiv. Landet har en svag offentlig sektor med ett skatteupptag på högst 20 %, och har inte haft någon uttalad politik att skapa en välfärdsstat. Var skattenintäkterna tar vägen verkar ingen veta. Statsbudgeten är i avgörande delar hemlig. Inte ens parlamentet vet hur stor budgeten för militärapparaten är eller vad säkerhetstjänsterna kostar, men klart är att militären är kraftigt överdimensionerad och säkerhetstjänsten är väl utvecklad och utgjorde fram till januari 2011 ett system som leder tankarna till Stasi i Östtyskland.

NDP – National Democratic Party – har styrt landet sedan Mubarak kom till makten efter mordet på Sadat 1981. I parlamentet finns 510 platser och i Shura – Överhuset - finns 286 platser. I landets 27 governorerat finns ca 53 000 lokalt valda politiker i NDP. De senaste årens val har präglats av fusk – NDP fick i det senaste valet 98 % av rösterna. Å andra sidan har valdeltagandet endast varit runt 20 %. Säkerhetstjänsten har kontrollerat vem som kan utses till chefredaktör för tidningar och media, vem som kan väljas i lokala val, vem som kan vara chef för alla statlig verksamheter som universitet, och sjukhus, skolor, fackföreningar med mera.

Undantagslagar sedan 1952

Undantagslagar gäller sedan 1952 och de skärptes 1981 efter att Sadat mördats av islamister. Därmed är Egyptens - enligt konstitutionen relativt goda lagstiftning - satt ur spel. Det har framförallt inneburit ett stort godtycke i rättstillämpningen och att alla möjliga mindre förseelser kunnat dömas som säkerhetsrisker.

Sedan 1952 har 25 januari firats som ”polisens dag”. Efter mordet på Sadat fick dagen allts större betydelse och. 2009 gjordes 25 januari till nationell helgdag. Detta väckte stor vrede bland folk. Mubarak gjorde helgdag av en högtid som firade ”Stasi”.

Till skillnad från säkerhetspolisen synes att armén ha ett brett stöd, i vart fall i en första anblick. Armén är en värnpliktsarmé, vilket många påpekar gör att varje familj känner någon i armén eller rent av har en familjemedlem som är soldat eller en lägre officer. Men arméns högre befäl har fått omfattande ekonomiska och materiella fördelar. De äger t ex en stor del av Egyptens industri och privata sektor. Armén har inte krympt sedan 1970-talet då den var maximalt mobiliserad under Oktoberkriget 1973. Det finns ett utbrett missnöje med de privilegier som de högre skikten i armén åtnjuter. Men folk vi talat med menar att det i detta skede inte är rimligt att kritisera även armén. Då kastas landet i kaos. Någon måste garantera övergången till demokrati.

Bakgrunden till revolten i januari 2011 är ett brett missnöje med säkerhetspolisen och med regimen Mubarak. De för en dålig politik, eller ingen alls. Landets befolkning är stor och ung, men varken landets infrastruktur eller juridik är anpassad efter antalet invånare. Urbaniseringen gör att hus byggs snabbare än lagar och traditioner hinner kontrollera. Antalet bilar ökar snabbare än man hinner eller vill bygga vägar eller järnväg. Trafi-

ken är en fortgående infarkt, och landets ekonomi kan inte nå sin potential när transporter inte kan ta sig mellan två orter inom rimlig tid. Utbildning har låg status och drabbas av samma misstro som press och media. Eftersom alla högra tjänster tillsätts av säkerhetspolisen har ingen av dessa grupper folkets stöd. Många vi talat med menar därför att tidningar ljuger att och sanningen om deras/vår samtid och de politiska förändringarna endast finns på Facebook eller internet. De kan ha rätt eller fel, men om lärare, media och de valda politikerna saknar legitimitet – då har landet bekymmer.

Det har jäst länge

Det har jäst i landet på olika håll: 9 mars 2006 protesterade lärare vid universitetet. De krävde då att ledningen för universitet skulle avgå, eftersom de var tillsatta av politiska skäl och inte pga kompetens

Ett annat missnöje riktar sig mot hur parlamentets platser kvoterats: Parlamentet har 444 + 64 platser för kvinnor. Kvinnornas platser är kvoterade, och ingen räknar med dem som riktiga platser. 50 % av de 444 platserna är vikta för jordbrukare och arbetare, men många av dessa platser är tagna av generaler i armén, eller av framgångsrika affärsmän som äger mark. Lönen i parlamentet är låg (enligt uppgift ca 2000 USD). Den är så låg att många inte har råd att arbeta heltid som ledamöter, utan vill/måste ha extraknäck. Det finns flera åldergränser för valbarhet. Märkligt nog verkar ingen i Egypten reagera särskilt starkt mot detta, men man får rösta när man är 18 år, men för att vara valbar till de lokala parlamenten i de 27 governoraten är åldersgränsen 25 år, för parlamentet är åldergränsen 30 år, till Shura/Överhuset är åldergränsen 35 år. Till presidentposten är åldergränsen 40 år.

Omfattande valfusk

2003 på hösten bildades en skuggregering bredvid parlamentet. Samtidigt etablerades skuggstrukturer runt facken mm. De ordinarie strukturerna var kontrollerade av säkerhetspolisen.

2004-2005 vägrade de domare som skulle godkänna valresultaten i parlamentsvalen. De kunde inte godkänna pga utbrett valfusk.

2005 stod det klart att Hosni Mubarak planerade för att hans son Gamal Mubarak skulle bli näste president. Han är mycket illa omtyckt, och har agerat som om han står ovan lagen. Det ledde till omfattande protester bland folket men också militären antas ha varit mycket missnöjda med att Gamal Mubarak förts fram som efterträdare pga av att han ville föra en politik som utmanade militärens ekonomiska ställning till förmån för egen affärsverksamhet.

2007 misshandlade polisen arbetaren Emir Al Khabir, och spelade själva in misshandeln på CD. Denna CD spreds för att andra skulle ta lärdom. Händelsen skapade en enorm upprördhet..

Strejk 2008

2008 den 6 april strejkade arbetare på en av arméns fabriker. Strejken slogs ned brutalt och en Facebook grupp bildades till stöd för arbetarna. 6-aprilrörelsen var startad. De är nu en av de ledande rörelserna på Tahrir Sq.

I juni 2010 misshandlades en ung student Khaled Said till döds. En Facebook grupp kallad ” We are Khaled Said” startade för att hedra hans minne. Bakom Facebook-gruppen låg en grupp unga. Ännu en frihetsrörelse var startad.

November 2010 var det parlamentsval. Valfusket var uppenbart – NDP fick 98 %. Alla man talade med kunde ge exempel på hur valfusket gått till väga. Namn på vallängden var redan överstruken, kvinnor som skulle rösta motades bort av säkerhetspolisen och uppmanades istället att gå hem och passa barn. Dessutom föregicks valet av en rad administrativa hinder som gjorde det närmast omöjligt för andra partier än NDP att delta.

December 2010 attackerades den koptiska kyrkan i Alexandria. Direkt efteråt demonstrerade 100 000 muslimer och kristna tillsammans mot våldet. Alla visste att något var fel. Nu i efterhand har det framkommit uppgifter om att NDP låg bakom för att skapa spänningar mellan kristna och muslimer, i syfte att de kristna skall stödja NDP mot Muslimska Brödrskapet.

Folkomröstning och sedan parlamentsval

Den 19 mars 2011 hölls en folkomröstning om en partiell förändring av konstitutionen. Det var sex paragrafer som ändrades i syfte att kunna gå till val på delvis nya premisser. Ändringarna som röstades igenom med stor majoritet rör bl a hur länge presidenten ska få sitta och vid vilken ålder han måste lämna, vidare att alla partier som registreras får delta. Nu går Egypten mot parlamentsval i höst, efter ramadan dvs i september-oktober.

Ayman Okeil, Maat

Våra värdar från Maat hämtade på flygplatsen och tog oss till hotellet. Redan i bilen från flygplatsen börjar vi diskutera med Ayman Okeil om det som hänt i Kairo de senaste veckorna. Vid den följande middagen fortsatte våra samtal och följande noterades:

Pga NDPs stora valseger 2010, som berodde dels på ett utbrett valfusk och dels på av regimen beslutade begränsningar i vallagen, har inga andra partier kunnat samla politiskt stöd. Andra partier har därmed exkluderats från politiken. Många har istället arbetat i det tysta för att bygga en organisation, och de som lyckats bäst är muslimska brödrskapet (MB). Demonstrationerna på Tahrir Sq initierades av unga via Face book, mobiltelefoni och internet. I början deltog Muslimska Brödrskapet (i fortsättningen förkortat MB) inte alls i själva demonstrationerna men de gav demonstrationerna sitt stöd. Ayman på Maat menar att stödet från MB var den bensin som fick demonstrationerna att pågå och växa i styrka.

Militären har haft sina skäl att vara emot Mubarak. Ett skäl som verkar vara betydelsefullt är att Hosni Mubarak planerat för att hans son Gemal Mubarak skulle bli näste president. Under de senaste åren har Gemal planerat för maktövertagandet. Han har tagit flera initiativ för att profilera sig som liberal och marknadsorienterad affärsman. Han har därmed velat bygga sin maktbas i näringslivet, och velat liberalisera Egyptens ekonomi. Men samtidigt hotar han därmed intressen inom de övre skikten inom militären. Det är idag grupper inom militärens ledning som äger merparten av Egyptens industri. Merparten av militären är emellertid en värnpliktsarmé med nära relationer och förtroende hos befolkningen i stort. Robert Springborg, professor vid U.S. Naval Postgraduate School menar att Egyptens armé kontrollerar:

"..car assembly, we're talking of clothing, we're talking of construction of roads, highways, bridges. We're talking of pots and pans, we're talking of kitchen appliances. You know, if you buy an appliance there's a good chance that it's manufactured by the military. If you ... don't have natural gas piped into your house and you have to have a gas bottle, the gas bottle will have been manufactured by the military. Some of the foodstuffs that you will be eating will have been grown and/or processed by the military."

Militären är troligen emot att Gemal Mubarak skulle komma till makten. De skulle då förlora sina privilegier. En diplomatrappport (via Wikileaks) från USAs ambassad i Kairo daterad 2008-09-23, säger:

"Recently, academics and civilian analysts painted a portrait of an Egyptian military in intellectual and social decline, whose officers have largely fallen out of society's elite ranks. They describe a disgruntled mid-level officer corps harshly critical of a defense minister they perceive as incompetent and valuing loyalty above skill in his subordinates. However, analysts perceive the military as retaining strong influence through its role in ensuring regime stability and operating a large network of commercial enterprises. Regarding succession, analysts highlight the armed forces' uneasiness with Gamal Mubarak, but largely agree that the military would support Gamal if President Mubarak resigns and installs him in the presidency, a scenario we view as unlikely. One professor opined that since 2003, the regime has tried to strengthen the economic elite close to Gamal at the expense of the military in an effort to weaken potential military opposition to Gamal's path to the presidency. Other analysts believe the regime is trying to co-opt the military through patronage into accepting Gamal and that despite tensions between the military and business, their relationship remains cooperative."

Ayman menar att det snarare är så att MB och militären gjort en överenskommelse om att samarbeta för att använda demonstrationerna till att störta Mubarak. Det som hänt efteråt indikerar att denna överenskommelse är i kraft. Under förra veckan invigdes den nya premiärministern Essam Sharaf. Sharaf är utsedd av armén. Han ersatte Sahfiq, vilken är den premiärminister som Mubarak utsett, men som därför var illa sedd. Innan Sharaf skulle svära eden som premiärminister gick han till Tahrir Sq. Där hyllades han av demonstranterna. När Sharaf syntes i bild från Tahrir Sq flankerades han på höger sida av MBs ledande person i Kairo i dag. Under vår resa såg vi också representanter för MB gå tillsammans med ledande politiker i ett demonstrationståg fredagen den 11 mars. Demonstrationen gick till Arabförbundets huvudkontor för att där kräva att Libyens opposition skulle erkännas. Detta signalerar till alla i Egypten att MB och militären verkligen har en överenskommelse.

Demonstranterna – som utgörs av vitt skilda organisationer, lösa nätverk, politiska rörelser och enskilda - är i allt väsentligt endast överens om att Mubarak skall bort. Och/ men utöver detta har de ställt samman en lista med krav. Det gäller tex att det skall bli fritt att få bilda politiskt parti. Det har militären gått med på. Det gäller även att arbetare skall få högre lön. Det har militären gått med på. Militären förhandlar med varje grupp för sig och det finns en risk att gruppernas önskan om fortsatt politisk förändring avtar när de fått igenom just sina krav.

Arabförbundets generalsekreterare Amr Moussa

Viola Furubjelke inleder. Helmer Boberg, andreman på svenska ambassaden i Kairo närvarade vid mötet med Moussa i Arabförbundets högkvarter.

Moussa menar att världen och Egypten nu gått in i en ny era. Moussa berömde revolutionen, men gick snart över till att tala om att det snart bör äga rum ett presidentval. I val till parlamentet skall alla partier tillåtas delta. Han var inte främmande för att ett parlamentsval skulle hållas snart trots att han sa var medveten om

att alla partier inte ansåg sig redo för val. Han sa att många från väst vill veta hur politiskt aktiva egyptier ställer sig till MB. För Moussa är MB endast ett av flera politiska partier, vilka måste tillåtas. MB är en del av Egypten och de skall liksom alla andra partier tillåtas delta. Han menar att det inte går att isolera MB eller något parti. Då finns en risk att de ser sig som offer och att det uppstår en polarisering.

Han menar att de ekonomiska och de sociala rättigheterna går hand i hand. Undantagstillståndet måste bort. Resan mot en färdig demokrati kan förkortas genom att bygga på den erfarenhet som redan finns. Moussa säger med eftertryck: Vi står inte på ruta ett. Den viktigaste striden är kampen mot korruptionen. Den finns över allt, och om vi lyckas kommer vi att få in mer pengar. All out war on korruption. På alla nivåer skall man förbättra rättsväsendet. Han menade även att resurserna skulle användas för att satsa på välfärd.

Amr Moussa kommer att kandidera till president. Han poängterade att presidentens uppdrag måste vara tydligt och tidsbegränsad. Han menar vagt, att Egypten nu är del i en regional demokratiseringsprocess. Han är inte särskilt precis eller detaljerad. Men han menar att Kadaffi är slut, även om han skulle vinna i den nu pågående striden mot sin befolkning, hur skall han nu kunna hävda att han är älskad av sitt folk? Nej, denna process diskuteras i Arabförbundet. Med stort intresse.

På vår fråga om hur Arabförbundet skulle agera i förhållande till en uppblussande revoltvåg i medlemsländerna och till den akuta situationen i Libyen svarade han att avsåg sammankalla Arabförbundet till möte redan kommande torsdag för att därefter invänta ett besked från FN:s säkerhetsråd angående Libyen.

När det gäller kontakt mellan Europa och arabvärlden är det bra med alla slags kontakter, på nationell nivå, på civila samhällets nivå. Det är öppet för alla kontakter, men vi bör minns, säger Moussa, att Egypten inte kommer att ändra sig, snarare har vi som besöker Egypten mycket att lära. Kvinnor har en kvoterad rätt till 64 platser i parlamentet. Men han är egentligen inte för kvotering. Det gör kvinnor lata och bekväma. De måste inte kämpa för sina platser.

De unga är redan vid makten och inne i samhället. De har redan ett inflytande enligt Moussa.

Sveriges ambassadör Malin Kärre

träffade vi på svenska ambassaden. Hon gav en öppenhjärtig presentation av läget. Kärre berättade om det politiska landskapet före och efter revolutionen. En sak som är tydlig är att Egypten inte vill ha ngn inblandning från utländska regeringar.

Nu är många från NDP inspärrade, andra i husarrest, eller har lämnat landet. Mubarak har avsatts, men han har tillåtits bevara sin värdighet. Förra inrikesministern är åtalad. Armén vill ha ordning. Makten är överlämnad till dem. Det verkar uppenbart att de har sin egen "karta" för hur övergången från förra till en ny regering skall utformas. General Tantawi är tf regeringschef. Han visar sig aldrig, och han träffar aldrig någon. Militären är nu en övergångsminister, men denna lösning finns inte i konstitutionen. Militären har tidigare meddelat sina ståndpunkter via bulletiner, men har nyligen – efter 25 januari - börjat använda Facebook. Militären vill inte ha snabbt parlamentsval.

Det finns endast två partier, och det är MB och NDP. Wafd är ett gammalt parti från befrielsen från briter, men de är hårt hållna av Mubaraks regim. Al-Wasat är en utbrytare från MB, och sedan 1995 har de sökt tillstånd att bilda ett parti. De lyckades få sin licens att verka som politiskt parti först för två veckor sedan.

Sverige och Egypten är mycket olika, säger Kärre. Ett exempel. En journalist ringde Kärre och frågade om det finns en säkerhetspolis i Sverige och hur den fungerar. Jag kan ge dig deras webbsida, svarade Kärre, och journalisten blev helt paff. Är säkerhetspolisen så öppen i Sverige?

Militären har ingen öppen budget, men deras huvudsakliga intäkter antas vara det militära stödet från USA som beror av freden med Israel, samt inkomster från Suezkanalen. Efter revolutionen i januari har Egypten haft 5 olika regeringar, och fyra av dem var utsedda av Mubarak.

MB's roll i revolutionen är att stå lite bredvid. Under de senaste årtiondena har de arbetat socialt, funnits hos folket och levat på folkets villkor. De är därmed inte komprometterade av regeringens politik. De är också väl organiserade över hela landet.

Bland viktiga politiska aktörer i upproret mot regimen idag finns bredvid MB, armén och NDP, samt en Youth Coalition. Armén har länge haft stora privilegier och det går tillbaka till Camp David överenskommelsen och freden med Israel. I Youth Coalition ingår de etablerade partiernas ungdomsorganisationer och andra rörelser även gruppen *We are Khaled Said*.

(Khaled Mohamed Saeed born: January 27, 1982 – June 6, 2010) was a young Egyptian man who died under disputed circumstances in the Sidi Gaber area of Alexandria on June 6, 2010, after being arrested by Egyptian police. Photos of his disfigured corpse spread throughout online communities and incited outrage over allegations that he was beaten to death by Egyptian security forces. A prominent Facebook group, "We are all Khaled Said", moderated by Wael Ghonim, brought attention to his death and contributed to growing discontent in the weeks leading up to the Egyptian Revolution of 2011. http://en.wikipedia.org/wiki/Death_of_Khaled_Mohamed_Saeed)

Militären är ingen fiende mot folket. Militären är uppbyggd av värnpliktiga, och därför har alla familjer någon inom militären. Militären har inte gjort säkerhetspolisens smutsiga arbete.

I valet 2010 var det 15-20 % valdeltagande. NDP fick 98 % av rösterna.

Attacken mot kopter i Alexandria vid nyår är märklig. Det är mycket som inte stämmer. Efteråt gick 100 000 kopter ut på gatorna och demonstrerade. Implicit säger Kärre att det inte finns något som pekar på att det skulle ligga muslimska intressen bakom. Kärre lyfte fram att de unga spelade/spelar en viktig roll i revolutionen/revolten men de unga har inte förstått att de måste organisera sig i mer än i nätverk på sociala medier.

Mervat Tallawy,

fd undersekreterare för FN's generalsekreterare, tidigare chef för ESCWA (Economic and Social Council of Western Asia) i Beirut och en bekant till Viola Furubjelke från hennes tid som Ambassadör i Damaskus. Vi mötte henne på svenska ambassaden.

Tallawy menar att den centrala frågan nu är att Egypten måste få en ny konstitution. Det räcker inte med förändringar av den gamla, det krävs en helt ny. En av de känsligaste paragraferna att förändra är den om kvotering av "farmers and workers". I parlamentet är enligt nuvarande konstitution så att 50 % av platserna är vikta/kvoterade för jordbrukare och arbetare. Men det sitter generaler i riksdagen på jordbrukarmandat. Det är fel. En ny konstitution krävs för att landet skall få en stabil legal grund.

Den revolution vi ser beror på att många grupper vill ha högra löner. Deras missnöje med staten beror av att de under 30 år blivit förrådade av staten. Det är ett problem att de som demonstrerar vill omedelbart vill ha tillbaka allt de förlorat. Revolutionen innebär att landets produktion är alltför låg, menar Tallawy. Media har en tendens att överdriva revolutionen, menar hon. Tallawy hör till en grupp av "Wise Poeples" vilka är 22-23 intellektuella och före detta politiker som samlats under revolutionen för att förhandla åt demonstranter. De har träffat de unga som drivit revolutionen. De unga är väl strukturerade intellektuella, menar hon. I den diskussionsgrupp som träffade "Wise People" ingår sex olika ungdomsgrupper:

1. We are Khaled Said
2. Stöd för El Baradai
3. Kifaya
4. 6 of April
5. Muslim Brotherhood
6. Democratic liberal something – she had forgotten their full name

Enligt Tallawy är MB ibland mycket logiska i sitt resonemang, men hon menar att längst in i deras ideologi är de emot kvinnor och även emot kristna. Tallawy menar att MB vill att kvinnor skall stanna hemma. Hon litar inte på dem när de försöker framstå som moderna. MB har utsett en talesperson vid namn: Al Ghazali, och denne har ett bra intellekt.

Tallawy menar att MB ligger bakom att 5 politiska partier bildas. Och avsikten med denna verksamhet är att samla många röster så att de kan få maximalt många röster. Al Wasat är ett av de partier som kommer från MB.

Enligt Tallawy lyssnar armén alltför mycket till de unga, men inte tillräckligt mycket till den juridiska expertisen. Armén fokuserar säkerhet på gatorna, men den glömmer det som är nästa steg i processen. Armén tillbringar 5 timmar med journalister, men de borde istället söka råd från Egyptens politiska och juridiska expertis. IKEA borde komma till Egypten. De borde komma till Egypten för att så många unga människor saknar ekonomi

att sätta eget bo.

Viola F frågar om Armén har en egen agenda med det som sker?

Tallawy menar att armén tvingade Mubarak att avgå, det var en slags coup d'état, menar hon. Armén sa till Mubarak att det fanns risk för blodbad på Tahrir Sq och därför var Mubarak tvungen att avgå på torsdag den 27 januari. Mubarak skall ha lovat att hålla ett tal den 27 januari där han meddelade sin avgång. Men Mubarak höll ett annat tal, enligt Tallawy efter övertalning i sista stund från hans familj. Därefter tvingade armén Mubarak att avgå, och de fick Omar Suleiman att läsa upp Mubaraks avskedstal på fredag den 28 januari. Mubarak vägrade att avgå och han vägrade att läsa upp meddelandet om sitt eget avsked. Därför lästes det av Suleiman. Samtidigt beskyddade armén Mubarak. Armén har lovat att beskydda honom till dess han dör. Många inom armén har anslutit sig till folket på Tahrir Sq. Militären är inte korkade nog att ta makten, de inser att landet behöver stabilitet.

Vi bör, säger Tallawy först ha presidentval och först därefter ha ett parlamentsval. Presidenten kan svära presidenteden inför den konstitutionella kommittén. Denna skall ta fram en ny konstitution. Innan presidenten väljs kan landet utse en presidential council bestående av tre domare, där två skall vara civila och en vara från militären.

Trots att militären kan vara korrupt så anser Tallawy att man inte ska ta konflikten om deras privilegier. Vi kan inte ha folket i slagsmål med militären. Vi kan inte föra krig mot alla resonerade Talawi.

Det finns två starka kandidater till presidentposten.

- Amr Moussa som talar väl och är karismatisk.

- Muhammad el Baradai som har ett bättre intellekt men som är en sämre talar och mindre karismatisk

Det som talar för Baradai är att han är den förste som vågade talade om för Mubarak att han måste avgå. Ingen annan vågade. Det visar på civilkurage. Det faktum att Baradei vågade innebar att fler tordes sätta sig upp mot presidenten.

En tredje kandidat som är bra är Ahmed Zueil. Han är vetenskapsman och vi är i desperat behov av vetenskap. I det här landet hr vi alltför mycket religion. Folk ber för mycket och arbetar för lite i detta land. Armén lyssnar inte till kvinnor.

Oavsett kommande val anser Tallawy att Egypten kommer att fortsätta respektera ingångna avtal, tex freden med Israel. Men Egypten kommer inte att säga Yes, Yes, Yes till allt som USA dikterar. Det är viktigt vad Egypten gör, för de andra arabländerna kommer att följa Egyptens exempel.

Om det är något Egypten behöver hjälp med idag är det att organisera demokratiska partier När det gäller kvinnors situation har inga framsteg gjorts och militären verkar inte bry sig om kvinnorna.

Biskop Marcos,

träffade vi i den koptiska ortodoxa kyrkan i stadsdelen Shubra i Kairo. Han var en samlad, klok person som var intresserad av oss. Han berättade om de kristnas långa historia i Egypten, allt sedan aposteln Markus dagar år 64 e.Kr. Han berättade om den koptiska kyrkans långa historia och att de räknar sig som ättlingar till den faraoniska kulturen. Biskop Marcos berättade om kyrkans historia, om kyrkans eget diakonala/sociala arbete, arbete med hus/lägenheter och utbildning.

De är 12 miljoner kopter i Egypten, och det bor 3 miljoner utomlands. De utgör 12-15 % av landets befolkning.

Viola F frågade om de ser sig som en del av revolutionen: Yes, svarade biskopen med eftertryck. Biskopen var själv på Tahrir Sq och demonstrerade. Han menar att demonstrationerna den 25 januari inte kom som en överraskning. De som demonstrerar är unga som saknar jobb och bostad. Och har de jobb så är de underbetalda. Korruptionen är väl känd och en viktig bakgrund. Men landet fungerar inte, trafiken är ett kaos, skolorna och sjukvården har mycket låg kvalitet. Orsaken är, säger biskopen, att många personer med höga poster berikar sig själv istället för att bygga landet. De stjälar landets pengar, och detta är fel. När det gäller bombdådet i Alexandria nyåret 2010-11 anklagar han inte muslimer i landet. Istället menar biskopen att det kommer fram alltmer fakta som pekar på att säkerhetstjänsten/inrikesministeriet ligger bakom.

Biskopen bryr sig inte om ifall säkerhetspolisen kontrollerar det han gör, men menar att säkerhetspolisen avlyssnar honom och att säkerhetspolisen ofta låtit honom förstå att den vet när han skall resa, vem han skall träffa och vad han skall göra. Säkerhetspolisen är inte en polis för allas säkerhet, säger biskopen, men en förstörelsepolis.

Egypten saknar en välfärd. Utbildningsväsendet måste förändras och neutral undervisning om olika religioner måste ske i skolorna. Man behöver satsa på infrastrukturen och jobba mot korruptionen.

Shumoa – Legal aid for disabled people,

De grundades 2000. Gruppen deltar i revolutionen och de arbetar med att skydda utsatta grupper från tortyr. De liksom merparten av alla NGO och CSO i Egypten har som övergripande plan att se till att bevara revolutionens praxis av att inte använda våld – non-violence. Inför framtiden har 5 olika koalitioner startats som formulerar krav på staten. De kräver en ny konstitution. De accepterar inga modifieringar, men kräver en helt ny konstitution. Han har själv medverkat till att förbereda 14 paragrafer om handikappades rättigheter inför den nya konstitutionen. Nu arbetar de med att följa den nya regeringens arbete och deras respekt för MR.

Democratic Progressive Youth Party i Egypten – helt nystartat

Han är samtidigt aktiv i civila samhället och i partipolitik. Deras parti vänder sig till unga i Egypten. Han är en av ledarna i demonstrationerna i sitt kvarter, Boulak Nahjda i Giza. Vi såg bilder från demonstrationer där han deltog. Han är även aktiv i Ibn Khaldoun Center som arbetar med MR. I framtiden bör Egypten demokratiseras, och en del i detta är att ställa folk från den gamla regimen inför rätta och göra upp med det förflutna. Ett annat konkret exempel på demokratisering är att kandidater till parlament inte skall tiollåtas betala för att folk skall rösta på dem. Det finns vidare ”negativ kunskap” om varandra i samhället – män vs kvinnor, muslimer vs kristna, unga vs gamla etc – och denna negativa kunskap måste ändras. Det handlar tex om hur man beter sig mot varandra. Partiet är 2 månader gammalt, och de har 2 500 medlemmar.

Kalima for HR,

grundad 1995. De arbetar mot diskriminering mot religioner. De ger ut en årlig rapport om MR-situationen i Egypten.

Han har stött revolutionen från dess början, och motiverat kristna att delta, trots att den koptiske Baba Shenouda uppmanat de kristna att inte delta. Nahlan vill att kristna och muslimer skall beskyddas varandra. De arbetar med att höja medvetande om revolutionen, de arbetar för att minska spänningar mellan kristna och muslimer.

Nahib Center,

centre for training and democracy support.

Citizens (Moatin) for Development and HR

– en organisation som arbetar för kvinnors rättigheter, och kvinnors integration i samhället. Hon var med på Tahrir Square från dag ett och leder Democratic liberal youth?

Legal aid for children

Han har tidigare hållit sig utanför politik som tidigare varit en smutsigt verksamhet. Men när han sett hur polis i hans kvarter använde tårgas och gummikulor beslöt han sig för att delta i demonstrationerna och började tåga mot Tahrir Sq.

Manf association for HR,

grundade 2008 – arbetar mot trafficking. Viola F: frågar om dessa grupper har samarbete i andra sammanhang. Ja, de börjar peka på varandra och de berättar om olika arbeten de gjort gemensamt. En del har kontakt, andra inte.

Anwar al Sadat – El Sadat Association & Reform & Development Party, www.rdpegypt.org

Sadat hälsar oss välkomna och säger att de inte har så mycket kontakt med Sverige. Han berättar sedan att han var en av dem som träffade Carl Bildt under dennes besök i landet sent i februari 2011. Egypten har en lång historia av auktoritära regimer, berättar Sadat. Innan de unga lyckades störta regimen hade många försökt, men det var endast de inga som lyckades. I detta läge vet Egypten inte var man skall titta för att lära av andra länder. Man sneglar på demokratiseringen av

Tjeckien och Rumänien, eller händelserna i Östtyskland/Västtyskland för att lära. De sneglar även på Irak. Om allt från den gamla tiden tas bort riskerar landet att kastas in i kaos, menar Sadat. Den egyptiska säkerhetstjänsten är fortfarande en faktor. Attacken mot Säkerhetstjänsten häromdagen är ett verk av MB, menar Sadat.

Anwar Sadats parti är ett väloljat politiskt maskineri som är väl finansierat. Han är finansierad bl a av NDI och Konrad Adenauer stiftung. Han står nära de konservativa. Han hade samma morgon träffat militären för att diskutera läget. Sadat verkar vara en effektiv politiker, och han är orolig över MB och den roll de kommer att spela.

Inför omröstningen den 19 mars finns det många som kräver att hela konstitutionen skall ändras i ett slag. Men Sadat är inte för detta. Han menar att förändringen bör ske stegvis. Sadat är positiv till den planerade omröstningen 19 mars om tillägg till konstitution. Inom 6 månaders skulle det vara parlamentsval. Därefter nyval för president och därefter ny konstitution. Sadat poängterade att ett parlament behövs för att möta folkets krav för militären klarar inte det.

Känsliga artiklar i konstitutionen är:

§ 2 – säger att Egypten är ett muslimskt land – att tvinga fram en förändring av denna paragraf skulle leda till sekteristiskt våld i hela landet.

Paragrafen som ger flera farmers och workers 50 % av alla platser i parlamentet. Denna paragraf har missbrukats. Han säger öppenlydligt att han själv äger land och kunde därför kandidera till parlamentet och väljas in på jordbrukarkvoten. Resegruppen drar slutsatsen att det inte jordbrukare som avses med denna paragraf, utan snarare en välmående övre medelklass som äger jord. Genom denna paragraf garanteras en jordägande adel i Egypten politiskt inflytande.

Det finns en stor risk att snabba parlamentsval gör att de politiska partierna inte kommer att hinna med att mobilisera sig. Det tar tid, och räcker inte med 6 mån, men det tar minst 2 år. Parlamentsval skall komma först. Bråttom eftersom militären kommer att lämna. De har andra uppgifter. Samtidigt har vi folk som kan färdigställa en ny konstitution på endast en månad. Emellertid är militären just nu väldigt trötta och uttröttade, de har andra uppgifter vid gränsen mot Libyen och vid gränsen mot Gaza. Varför skulle inte militären sköta säkerhet på gatorna i Egypten, nej militären är så trötta. Man kan inte tvinga ut polisen, de vågar inte gå ut. En del har avgått/sagt upp sig. Gång på gång har militären understrukit att de inte vill ha det politiska ansvaret. Militären vill lämna ansvaret snarast. Saktidigt har många poliser avgått eller valt att stanna hemma. Polisen är kraftigt komprometterad av sitt agerande under Mubaraks regim. .

Det allra viktigaste för Sadat är: **We have to restore order** – de ekonomiska värdena skadas av det som pågår. Ekonomin ligger nere i hela landet. Aktiemarknaden går ned, turismen går ned, industrin går på sparlåga.

Sadat menar att ordningen skall återställas och att man skall genomföra omröstningen den 19 mars för att sedan ha val om president och parlament senare. Ett av Sadats skäl till denna hållning är att det i nuläget endast är MB som är beredda att gå tillval, och Sadat vill inte att MB skall kunna kandidera utan konkurrens av andra väl fungerande politiska partier. Samtidigt menar Sadat att MB är smarta. De har inte någon brådska. De har tid att vänta. Sadat menar att MB kommer att få ca 30 % av rösterna. MB är samtidigt ingen gruppering som kommer att medverka till våld på gatorna. Det är inte deras metod. De kommer aldrig att skapa upp en konflikt mellan kristna och muslimer. Istället skall vi inse att MB idag lever i en dröm. De är nu helt accepterade som en samhällskraft, som en politisk kraft och som en legitim del i Egyptens politiska och sociala landskap. Idag vill alla tala med MB. Armén kommer att agera ungefär enligt den nuvarande turkiska modellen. De kommer att finnas i bakgrunden men inte ta makten.

En president bör väljas, men han skall få sitta endast två mandatperioder. Maxålder för en president bör vara 65 år. Om Moussa eller Baradei väljs kommer denne således att få sitta endast i en mandatperiod innan de faller för åldersstrecket. För närvarande finns det väldigt många, alltför många rykten i omlopp om hur den nya situationen kommer att påverka Egypten och regionen. En del har varit oroliga för att fredsöverenskommelsen med Israel skulle rivas upp. Själv har Sadat inget emot Israel, och vi har en fred som min morbror Anwar Sadat åstadkom. Detta är bra. Men Egypten bör inte sälja gas till Israel till underpris. Världsmarknadspriset är 7 USD, men vi säljer för 1 USD. Detta är inte acceptabelt. Egypten behöver gasen för eget bruk. I samtal nyligen med Cathrine Ashton och Carl Bildt sa jag:

1. Sammanför Fatah och Hamas
2. Sammanför sedan Israel och Palestina

Vi har befriat Egypten, snart kommer vi att befria även Israel och Palestina, sa Sadat. Han fortsätter med att säga att Sverige är ett land som åtnjuter en omfattande internationell respekt för fred och dialog. Han tycker att Sverige borde initiera mer arbete för fred, för dialog mellan religioner, och ni borde engagera er mer mot sekteristiskt våld. Dessutom bör Sverige delta mer i et internationellt arbete för att starta demokratiska partier. Sadat menar att Sverige bör starta bilateralt bistånd till Egypten.

I Egypten, säger Sadat, kan en NGO enligt nuvarande lagstiftning inte var involverad i att driva kampanj för ett politiskt parti. Många ledamöter i parlamentet är samtidigt businessmen, men detta skapar en lojalitetskonflikt, menar Sadat. Därför avslutade han all sin affärsverksamhet när han invaldes i parlamentet. Samtidigt menar Sadat att detta skapar andra problem. Lönen för ledamöter i parlamentet är alltför låg, endast 2 000 USD. Detta gör att man inte har råd att arbeta som ledamot på heltid.

Kvinnornas roll i Egypten kommer att stärkas. Längre fanns det ett council i Egypten för MR, och ett council för kvinnor, ett för barn, etc. Men alla dessa councils drevs av Hosni Mubaraks fru, Susanne Mubarak. Hon gjorde det inte för att styrka kvinnor mfl, men för gjorde det i syfte at få Nobels Fredspris. Sadat tror på kvinnorna, och han menar – något vagt – att kvinnornas situation och roll kommer att stärkas sedan alla presidentfruns verksamheter lagts ned. Kvinnor är drottningar, i sina hem. Sadats far gifte sig med 3-4 kvinnor. Idag gifter man sig med en kvinna. En kvinna, säger Sadat, är mer än tillräckligt.

6:e-aprilrörelsen

Vi mötte 5-6 personer i åldern 25-30 år, varav en är en ledare i rörelsen och en av grundarna.

Bakgrund: Sjätte april-rörelsen grundades 2008. Arbetare vid en av arméns fabriker strejkade för bättre lön, men de stoppades och fängslades. 6 april-rörelsen startade till stöd för arbetarna, och de ombads att starta demonstrationer till stöd för de strejkande arbetarna. De har väckt/artikulerat en solidaritet gentemot alla arbetare i Egyptens alla fabriker. Under detta arbete har de utarbetat en medveten socialistisk icke-våldsstrategi. De arbetar för att motivera unga att resa sig mot diktaturen och till att stödja arbetarna. De två mest övergripande och angelägna frågorna är:

1. Rädslan för säkerhetstjänsten
2. Att få skapa en gnista som sätter folk i rörelse.

Sjätte april-rörelsen är den enda rörelse i Egypten som arbetar i hela landet, även på landsbygden. De delar ut flygblad och propagerar för arbetarnas rättigheter. De använder Facebook och mobiltelefoni för att kommunicera, och de samlas på gator och torg för politiska manifestationer. Några faktorer som lett fram till revolutionen i Egypten är:

1. Khaled Suids död i Alexandria (se ovan) i juni 2010,
2. Valfusket i samband med valen november 2010 och
3. Revolutionen i Tunisien januari 2011.

Efter revolutionen i Tunisien startade många att förbereda för en stor demonstration den 25 januari, vilket är polisens dag. Den 25 januari har firats allt sedan 1952, men sedan mordet på Sadat 1981 påbjöd Hosni Mubarak förnyat och förstärkt firande. Inför 25 januari 2011 bestämde vi tillsammans med andra ungdomsrörelser och unga för att demonstrera och lyfta Khaled Said, valfusket och revolutionen i Tunisien. Flera hundra tusen kom, och till slut var vi över en miljon. De sociala medierna betydelse för detta kan inte överskattas. De har gjort kommunikationen möjlig. Att Mubarak stängde ner Internet och människors möjlighet att få tillgång till information över vad som skedde utanför det egna hemmet gjorde att människor gick ut från hem och hus. Till slut visade det sig att hela Egypten vill ha bort Mubarak. Den 25 januari deltog MB, kristna, We are Khaled Said och många, många fler organisationer. . Vår strategi var att samla många olika grupper för att demonstrera, för det skulle det göra svårt för Mubarak att veta vem han skulle slå mot. Vi planerade att attackera säkerhetspolisens byggnad först nästa vecka. Men redan denna vecka gjordes det. Ett av våra starkaste krav är att avskaffa säkerhetspolisen! Det kaos vi ser i dag på gatorna är medvetet orsakat av säkerhetspolisen. De försöker skapa en situation som liknar juni 2007 i Gaza för att med ryktesspridning och manipulation skapa konflikter mellan olika grupper. Säkerhetspolisen vill visa oss att vi behöver säkerhetspolisen som garant för vår säkerhet. Därför skapar de ett kaos, som endast de kan avsluta.

Det vi nu arbetar för är att

1. Driva igenom våra krav – som är:
 - a. Upplösa inrikesministeriet som styr säkerhetstjänsten
 - b. Förlänga den interimperiod som föregår president och parlamentsval - presidentvalet bör komma först av dessa båda val.
 - c. Släppa alla som arresterats i samband med demonstrationer

- d. Straffa alla skyldiga och korrumperade från förra regimen – på fråga svarar de självsäkert: vi vet vilka som är korrumperade.
 - e. Avskaffa Hisb el Watani dvs NDP, Hosni Mubaraks parti.
 - f. En rekonstruktion av inrikesministeriet
2. Öka den allmänna medvetenheten
 3. Egypten vet att detta är rätt väg

De menar vidare att Undantagstillståndet (Emergency Law) skall stoppas omedelbart. Inför ett kommande val skall de gamla vallängderna kasseras. Det nya valet skall genomföras endast på basis av ens ID-kort. Tidigare har även döda personer upptagits på vallängdernas, vilket möjliggjort ett omfattande valfusk. Nu förespråkar Sjätte april-rörelsen att valen förrättas på basis av ID kort och med fingeravtryck. De vill att alla valdata skall skickas med sms till allas mobil: dvs vallok, tidpunkt etc. Full öppenhet! De menar att det idag finns en kvotering som avgör hur många som är/kan vara oberoende kandidater till parlamentet. Sjätte april rörelsen accepterar den omröstning som skall äga rum den 19 mars, men de menar att i långa loppet måste hela konstitutionen förändras. Det räcker inte med tillägg. Det är viktigt att presidentens makt minskar. Det råder i dag en 30-årsgräns för den som skall kandidera till parlamentet. Åldersgränsen för valbarhet till de lokala församlingarna ligger på 25 år och, till parlakemtet är den 30 år, och överhuset i parlamentet - Shura har en gräns på 35 år. Sjätte april-rörelsen tycker att det är rimligt med dessa åldersgränser. De menar att man måste ha gjort värnplikten och avslutat sina studier för att vara mogen nog att sitta i parlamentet. Vi ställer frågor om detta. Ungdomen har ju störtat presidenten, sa vi. Borde inte ni ha rätt att sitta i parlamentet? Men de vi träffade insisterar på att 30-årsgränsen till parlamentet är OK. Det är 18 års gräns för att rösta, och det tycker Sjätte april-rörelsen är tillräckligt.

Gruppen vi mötte berättar att det idag råder särskilda kriterier för att starta partier: De måste vara obebäpnade, acceptera fred med Israel, inte baseras på religiös grund, de måste samla 3000 underskrifter av personer över 18 år till stöd för grundandet av sitt parti och slutligen krävs att Shura/överhuset skall acceptera partibildningen. Shura är ett slags överhus eller en rådgivande församling i juridiska frågor. Ett sista krav är att det nya partiet skall ha ett nytt partiprogram som skiljer sig från de befintliga partierna.

Sjätte april-rörelsen menar att alla utom ett är bra kriterier. De är starkt kritiska mot att Shura kommittén skall få fälla avgörande. De vill att alla skall kunna bilda ett parti. Shura kommittén bör avskaffas med den gamla regeringen. Och presidentens förmåner minskas.

Sammanfattning: Efter den 25 januari 2011 har alla poliser dragit sig tillbaka från gatorna. (De började gradvis komma tillbaka torsdag den 10 mars) En del har avgått, andra har beordrats stanna hemma. Andra vill inte visa sig på gatorna för att polisens legitimitet är så låg. En laglöshet breder ut sig. Kriminella tar chansen att begå brott. Som svar mobiliserar civila samhället en slags medborgargården som beskyddar kvarteren där man bor. Bredvid detta har regimen har släppt ut kriminella från fängelser som tillåts härja fritt utan att polisen ingriper. Och, i den laglöshet som nu breder ut sig har flera sammandrabbningar mellan kristna och muslimer ägt rum. Sjätte april-rörelsen menar att dessa konfrontationer mellan kristna och muslimer iscensatts av provokatörer från säkerhetspolisen och/eller av kriminella som tillåts härja fritt.

Sjätte april-rörelsen menar nu att en av deras viktigaste uppgifter nu är att finnas överallt i Egypten och att minska risken för att falska rykten sprids. De avser att se till att sprida en sann bild av vad som sker.

De vill veta hur vår demokrati fungerar. Viola och Mariam berättar om arbetet i riksdagen, och alla i rummet lyssnade intensivt. Man kunde ha hört en knappål falla.

Demokratirörelsen kommer att fortsätta. I dagsläget minskar demonstrationerna för att man vill ge Issam Sharif, den nya premiärministern arbetsro. På fredag planeras en demonstration för att stödja kopterna. Sjätte april-rörelsen avser nu att arbeta strukturerat med att lära ut hur man kräver sina rättigheter, höjer sina löner och de planerar att arbeta politiskt mot bostadsbrist, för en bättre utbildning i klass med den europeiska. De lyfte upp att demokratin är mer än att bara rösta. Flera av ledarna i Sjätte april-rörelsen är kvinnor och kvinnor deltar på lika villkor. De arbetar nu för att kvinnor skall ta plats även i beslutsfattande positioner i statsapparaten. En i vår grupp sa att deras ambitioner var som att läsa innantill ur broderskapsrörelsen politiska program. De log varmt.

Al Wasat Party

Al Wasat är ett liberalt parti som ansökt om att få licens sedan 10 januari 1996. De är en utbrytning från muslimska brödraskapet. I början av februari i år fick de sin partilicens. Vi mötte deras partiledare torsdag den 10 mars. Partiledaren heter Abou Elela Mady, www.alwasatparty.com.

De fick sin licens först efter att Mubarak föll. De menar att detta är logiskt. Elela Mady var en av ledarna inom MB i 18 år. Men då var det omöjligt att vara både rörelse och parti. Därför beslöt de sig för att bilda Al Wasat Party. MB finns kvar som rörelse. Vi är ett parti som vilar på islamistisk grund och på den arabiska kulturen. De specialiserar sig på de politiska aspekterna av det islamiska tänkandet. De strävar att vara balanserade, open minded. De förespråkar ett likvärdigt medborgarskap, kristna och muslimer – män och kvinnor - skall alla ha samma rättigheter. Det skall råda full demokrati. De vill tillämpa nytt tänkande inom ekonomin. Inom MB finns ett detaljerat tänkande om statens roll, om ekonomin, om män och kvinnor. Elela Mady har rest i många länder och deltagit i många slags dialoger med kristna i många länder.

Idag är de inte helt överens med MB i alla frågor, och han är rädd att MB kommer att bekämpa Al Wasat mer än de bekämpade regimen. Han är emellertid något oklar vad gäller i vilka frågor de skiljer sig från MB. Han menar att flera partier kan komma att uppstå ut ur MB. I hans tycke har MB förlorat en hel del sympati och han menar att de har problem.

Elela Mady vill att valet till parlamentet skall senareläggas. Al Wasat mfl är inte redo. Men om det beslutas att det blir val, då kommer Al Wasat att delta, meddelar han. De vill medverka i en demokratisk koalition som samarbetar för att motverka NDPs fortsatta inflytande. De menar att det inte behövs en helt ny konstitution just nu. De går med på de tillägg som föreslagits inför omröstningen den 19 mars. Men på sikt vill de att konstitutionen arbetas om helt. Även Elela Mady upprepar att de finns en kvotering som gör att max 20 % av ledamöterna i parlamentet skall kunna vara oberoende.

Elela Mady står bakom den nye premiärministern, som är en nära vän.

Avslutningsvis berättar Elela Mady om de många religionsdialoger han deltagit i. Och han understryker att både kopterna och muslimer är del av Egypten. Socialt sett vill Elela Mady att staten skall ta ett större ansvar för medborgarnas sociala situation, utbildning och vården. Al Wasat party vill inte riva upp fredsavtalet med Israel, men menar samtidigt att Egypten inte kan acceptera hur Israel behandlar människorna på Gaza. Men det finns inget skäl att gå i krig för detta. Istället bör fokus läggas på att etablera fred mellan Israel och Palestina. De menar att armén skall beskydda landets gränser. Vad gäller de ungas roll menar Elela Mady att han inte riktigt tänkt färdigt. Vi frågar om 30-årsgränsen till parlamentet, men i denna fråga är han inte färdig. Emellertid är ungdomens roll helt annan i dag än före 25 januari.

Abo El Ezel Hariri – Tagamo Party

När det gäller revolutionen i Egypten är Tagamo ett splittrat parti. De flesta ledarna i Tagamo stödjer Mubarak och är emot revolutionen. Men partiets ledning träffas lördag den 12 mars för att diskutera frågan, då kommer de troligen att fatta beslut till stöd för revolutionen.

Enligt Tagamo var Egypten på rätt väg under åren 1952 till 1971. Men från Anwar Sadats tid har Egypten slagit in på fel kurs. Tagamo var emot Sadats samarbete med USA och Israel, de var emot Camp David överenskommelsen. Denna omändring har lett till att allt som Tagamo arbetat för raserats, och inneburit korruption, kaos och dynamiken i landet är förstörd. Genom tortyr i fängelser, falsk media har Egypten från Sadat och framåt slutat vara en riktig demokrati. Resultatet av detta är den revolution vi sett. Hosni Mubaraks regim är en fortsättning av Sadats regim. Reallönerna har inte höjts från 1981 till nutid, dvs under hela Mubaraks tid. Detta har lett till revolt, och regimens politik har lett till konflikter mellan kristna och muslimer. Sedan 1990-talet har landet påbörjat en omfattande privatisering, och alla kollektiva lösningar har privatiserats. Utbildningssystemet håller på att raseras. Men samtidigt har denna regim inte alls med kapitalism att göra, de är istället en monopolekonomi, med dominerande inslag av korruption – det är ingen demokrati. Mubaraks system är tvärt emot det system vi vill bygga.

Polisen har varit en del i Mubaraks system. Och de har hela tiden varit involverade i att välja ut personer som skall leda universiteten, fackföreningarna, och de 52 000 ledamöterna i de lokala parlamenten. Polisen valde endast ut dem som polisen kunde lita på. I Egypten finns få som är väldigt rika, men en stor majoritet är mycket fattiga. De som vill ha demokrati i dag är den lilla medelklassen.

Kampen mot regimen påbörjades i samband med murens fall. Då blev korruptionen känd och hatad. Med de privatiseringar som infördes under 1990-talet kollapsade ekonomin i Egypten. Landet har ca 9 miljoner pensionärer, 20 miljoner personer i hela skolsystemet – varav 2 på universitet och 18 miljoner i skolan, det finns ca 5 miljoner egyptier i exil och endast 840 000 som är välutbildade och affärsmän. Problemet är att man kan vara välutbildad men sakna politisk medvetenhet. Med en medvetenhet skulle de välutbildade kunna avslöja i vilket elände merparten av folket lever.

Det finns 65 miljoner egyptier som är under 40 år gamla. Dessa rör sig på Facebook.

1996 samlade alla i den politiska oppositionen för att mobilisera en opinion mot regimen. VI var inte sovande. Då var alla grupper med, även muslimska brödraskapet.

Sedan 2003 finns en skuggregering, som tidigare parlamentsledamöter grundat. Det finns en liknande skuggstruktur bredvid de etablerade fackföreningarna. Efter 2003 började man konfrontera regimen. Detta tilltog 2005 när det blev klart att Hosni Mubarak planerade för att Gemal Mubarak skulle ta över presidentskapet efter Hosni. Då startades demonstrationer. Även många inom NDP var emot att Gemal skulle bli nästa president.

År 2004 och 2005 vägrade domarkåren ställa upp och konfirmera att valen hade gått demokratiskt tillväga. De visste att de pågått valfusk, men ombads av Mubarak att intyga valens demokratiska korrekthet, men detta vägrade domarna att gå med på. Domarna krävde att få bli självständiga, och detta ökade folkets vrede mot regimen, och deras vilja till uppror. Till detta kommer polisens övervåld mot befolkningen, och säkerhetspolisens godtyckliga arresteringar liksom deras sätt att välja ut ledningen i facken, universiteten etc.

2007 misshandlades Emir el Khabir av polisen, och polisen spelade in misshandeln. Denna vide/DVD spred sedan polisen för att avskräcka andra att protestera mot deras makt. Men detta väckte enorm kritik, och officerarna bakom beslutet ställdes inför rätta.

Efter 6 april 2008 startade Sjätte april-rörelsen som fick mycket stort stöd.

När sedan Khaled Said misshandlades till döds i juni 2010 spreds ett enormt missnöje i Egypten. Många har protesterat mot det riggade valet 2010. Det har nu framkommit att inrikesministeriet låg bakom sprängdådet mot koptiska kyrkan i Alexandria vid nyåret 2010-2011. Inrikesministeriet vill visa at utan deras kontroll kommer landet att hamna i kaos. Inrikesministeriet vill vidare att alla kristna skall rösta på NDP, och att de kristna skall misstro alla muslimer.

Den 25 januari har varit polisens dag sedan 1952, men detta återaktualiserades av Mubarak 1981 efter mordet på Sadat. Och, 2009 gjordes den 25 januari till nationell helgdag. I kombination med allt som hänt de senaste åren, mordet på Khaled Said, valfuskets 2010 samt dådet mot de kristna i Alexandria och revolutionen i Tunisien blev årets helgdag/Polisens dag den 25 januari den samlande punkt som lockade folk att gå ut på gatorna. Enorma protester skapades. Först gjorde polisen ingenting, men senare under kvällen gav de sig på demonstranterna med våld. Men demonstranterna valde att stanna på torget. De gick inte hem. Den 28 januari var en blodig dag. På många håll sattes polisens lokaler i brand. NDPs lokaler i Kairo attackerades och brändes. Det är inte NDP som bränt dem själva. Då drog sig polisen tillbaka från gatorna, men istället släpptes 17 000 kriminella från landets fängelser som uppmanades att bråka, provocera och använda fysiskt våld mot demonstranterna. Den 29 januari var alla demonstranter åter ute på gatorna, fast beslutna. Vi trodde egentligen inte alls att så många ville delta, men det finns ett Tahrir Sq på varje liten ort i Egypten där man demonstrerade. Abo El Ezel Hariri var på Tahrir Sq, 25/1, 26/1 och 28/1. Han var i Alexandria den 27/1, men från den 29/1 har han varit på Tahrir Sq. Skuggparlamentet hade haft möte den 22 januari.

Skuggparlamentet är 43 personer från alla partier, och de är intellektuella, skribenter mfl. Det Detta parlament skapades efter valet 2010. De bildades för att bemöta Mubaraks regim. De har skickat en delegation till alla 10 länder runt Nilens lopp, för att diskutera vattendelningsfrågan. De vill slå vakt om Egyptens vattenrättigheter.

Abo El Ezel Hariri är inte särskilt tydlig när det gäller de nutid problem som Egypten står inför. Han går inte in på några detaljer i fråga om omröstningen den 19 mars, den nya konstitutionen eller de val som skall genomföras. Han ser istället två övergripande problem i Egypten idag.

1. Nilen och sötvattnet
2. Spänningar mellan kristna och muslimer.

Han menar att det finns många tecken på att NDP vill stoppa revolutionen. Men val kan genomföras först när det är lugnt, och då måste polisen ha kommit tillbaka till gatorna. Det vore bra med ett interimsstyre under ca 1,5 år som ger alla partier ti att bygga sin partistruktur och som ger dem tid att mobilisera sina väljare. Abo El Ezel Hariri menar att alla lokala parlament i varje governorate kommer att upplösas inom ett par dagar. Han själv kommer att kandidera till presidentposten.

Revolutionary Youth Union

I RYU ingår bland andra Reform & Development Party. En ung kvinna i RYU berättar att hon hör till Reform & Development Party, vilket är Anwar Sadats parti, se ovan. En annan person runt bordet är professor i italienska vid universitet i Kairo och medlem i RYU, Han berättar om säkerhetspolisens metoder att välja vem som skulle få anställas vid universiteten. Säkerhetstjäns-

ten fanns även inne på varje lektion där de kontrollerades vad som sades. Men den 9 mars 2006 gjorde anställda vid universitetet och studenter uppror. De krävde att alla i universitets ledning skulle avgå omedelbart. Nu är universitetslärare och studenter med i demonstrationerna på Tharir Sq. Senare anslöt den engelskspråkiga talespersonen för RYU. Han har jobbat 7 år i parlamentet och kan dess arbetsordning, dess budgetarbete etc mycket väl.

RYU är en koalition av 25 olika grupper som enats om 6 politiska krav.

1. Att Mubaraks regim skall avgå
2. Undantagslagarna skall avskaffas
3. Döma de som skjutit mot demonstrationerna och de som är korrupta
4. Upplösa säkerhetspolisen
5. Upplösa båda kamrarna i parlamentet
6. Ny konstitution

Dessa krav har uppfyllts steg för steg. Nu koncentrerar sig RYU på Shafiqs avgång och vad som kommer efter. RYU har träffat militären vid tre tillfällen och framfört sina krav. Förslagen har välkomnats av militären. I går mötte de åter militären och då presenterades två krav: Att i kommande val skall allmänheten uppmanas att gå och rösta: Please vote! Och ID kort skall vara grunden för röstning, Alla som skall rösta skall kontaktas med SMS där de får uppgift om vallokal mm. I vallokalen skall fingeravtryck användas för att säkerställa identitet.

Många frågar om RYU kommer starta ett parti eller ej. Men under sitt tak har de allt från Muslimska brödrskapet, kopter, intellektuella, artister, författare – de är en paraplyorganisation. I mycket liknar de Sjätte april-rörelsen men de har 5 medlemsorganisationer, medan RYU har 25. RYU är mer en paraplyorganisation. Innehållsligt har de inga (stora) skillnader, men de har startat vid olika tillfällen. Det finns en skillnad som gäller krav på arbetares minimi- och maxlöner. RYU kräver 1200 EGP i minimilön och 30 000 i maxlön. Sjätte april-rörelsen däremot vill ha 1500 som minimilön och ingen maxlön. Militären hade lättare att gå med på 1200 än 1500 EGP i minilön. RYU vill avskaffa alla kvota och all diskriminering - även kvota för kvinnor. Kvotering är könsdiskriminering. Valet 2010 var första gången som det förekom kvotering för oberoende till parlamentet. Inför kommande val har RYU följande krav:

* Säkerhetstjänsten får inte blanda sig i valet

* Militären skall övervaka valet – för endast detta tillfälle

RYU har stor tilltro till arméns goda vilja. Vi frågar dem varför de inte ställer några krav på att de rika militärerna skall lämna i från sig sina privilegier.

De svarar att armén förvisso är en del av den gamla regimen, men att armén nu är den enda garanten för stabilitet just nu. Dessutom känner många av ungdomarna i RYU många militärer. Rana understryker på slutet att det gatuvåld som syns idag är resultat av säkerhetstjänstens provokationer. Vad gäller de senaste konflikterna omkring ett kyrkobygge i utkanten av Kairo är bakgrunden att NDPs ledamöter i det lokala kommunstyret sagt att de kristna använder magi/voodoo för att muslimernas kvinnor inte skall bli gravida.

RYU har bestämt sig för att ha en demokratikampanj där de använder seriestripar och korta serie-teckningar för att informera om demokrati.

RYU menar att det mest angelägna institutionen just nu är parlamentet. Detta kommer att äga rum snart, sommar eller tidig höst. RYU vill, något oklar, att ett tillfälligt parlament väljs och att det ur parlamentet skall kliva fram en hittills okänd egyptisk man eller kvinna som blir landets nästa president. De kommer att rekommendera alla att delta i omröstningen om konstitutionen den 19 mars.

Ahmed El Kilany – advokat i Suez

Han ställer sig bakom El Baradei – National front for Change. Kilany börjar med att hälsa oss välkomna till Egypten. Han menar att vi snart kommer att se ett annat Egypten, med ny dynamik och en levande demokrati. Detta nya Egyptens skall samarbeta med alla demokratiska krafter.

Kilany är från Suez, där han arbetar som advokat. Han understryker att händelser i Suez var den gnista som tände revolutionen. Den 25 januari demonstrerade många på många platser i Egypten, så även i Suez. På Tahrir Sq utsattes demonstranterna för våld, men i Suez var konfrontationen skarpare. Suez r enda staden där man sköt skarpt mot demonstranterna. Dessa fortsatte 26 och 27 januari. Samtidigt lugnades läget i Kairo. Men den 26 januari satte polisen i Suez in mer trupp. Detta ledde till att demonstranterna flyttade fram sina positioner och intog mer än hälften av Suez. Pga polisens brutalitet beslöt man i Suez att den 28 januari skulle bli Vredens dag. Den 28 januari blev vredens dag. Då vidtog nya demonstrationer och då föll regimen. Kilany beslöt att de skulle starta en egen kommitté den 10 januari. Sedan dess har de deltagit i demonstrationerna. Då bestämde man sig för att visa sitt stöd för demonstrationerna i Tunisien. Även i Suez är det de unga som drivit demonstrationerna.

Kilany menar att alla som deltog i demonstrationerna ville följande:

- De var emot alla förändringar av konstitutionen. De vill istället ha en helt ny konstitution.
- De är emot omröstningen den 19 mars
- Förläng övergångsperiod till 2 år. Under den tiden kan alla partier grundas.
- Under denna period väljer man en mindre grupp/kommitté som styr landet, innan val genomförs till ny president och parlament.

Det vi vill etablera är: Organisationsfrihet, Yttrandefrihet, Tryckfrihet, Demokrati

Naturligtvis måste vi ha en ny vallag, det hör till en fungerande demokrati. Men om vi säger ja till ett snabbt val till parlamentet kommer de politiska partierna inte att hinna formera och mobilisera sig. De är emot all kvotering. Kilany kandiderade som oberoende till parlamentet 2000 och 2005. Han menar att de oberoende inte har någon makt. Som oberoende blir man av med inflytande och därför menar han att de oberoende i parlamentet gör mer skada än nytta.

Muhammad Farag - Tagamo party

– de säger sig vara demokratiska socialister

Partiet bildade för 30 år sedan, efter 1976. Vi kallas 70-talsgenerationen, och har varit aktiva från 1968. Tagamo har deltagit i alla val, och har haft ca 2 ledamöter i parlamentet. Men valen har alltid varit riggade, liksom hösten 2010. När partiet bildades var de flesta fängslad. Min fru och jag tillbringande vår smekmånad i var sin cell i fängelset. Tagamo sammanför alla olika etniciteter, och vi har jämlikhet som symbol och ledstjärna. Vi har demonstrerat på gatorna flera gånger de senaste åren. Vi var emot USAs invasion av Irak. 2007 demonstrerade vi emot att Hosni Mubarak skulle överföra makten till sonen.

Den 25 januari deltog vi i demonstrationerna på Tahrir Sq. Men det var ungdomen som bjöd oss till demonstrationen. De har ingen ledare, men de har haft ett klart mål:

- Demokratisering
- Förändring
- Social jämlikhet

Det var folket som ville störta Mubarak. Alla partier oberoende av partifärg ville störta Mubarak, utom NDP. Inom militären har det varit en maktkamp för och emot revolutionen men majoriteten av militären har tagit parti för revolutionen. Revolutionen har samtidigt varit en svår tid. Ungdomarna har inte haft någon ledare, men de har insisterat på att få bort allt från den gamla regimen. Det finns starka krafter för revolutionen, men även många som är emot. Om man skulle väga dem mot varandra,,, det är över 50 % av folket som är för revolutionen men ändå ca 40 % som är emot. Det skiljer sig mellan stad och land hur man ställer sig till revolutionen. De unga är för revolutionen. De som är emot revolutionen är många poliser, säkerhetspolisen, samt alla de 53 000 lokala NDP-politikerna runt om i Egyptens alla governorat. NDPs media har varit emot revolutionen. Vi har många emot oss, men vi äger drömmar. Vi har faktiskt störtat regeringen, och vi har fått en ny regering, vi kräver att säkerhetspolisen skall upplösas.

Muhammad Awad, Green party

Awad berättar om sin bekantskap med Eva Goes i Sverige. Därefter ger han en översikt över historien i Egypten från 5 000 f kr till nu och jämför sedan med Sverige som han menar är ett 12 000 år gammalt land. Han berättar även om att han känner till att svenskar räddade judar under förintelsen, och detta visar för honom att svenskar är ett folk som respekterar mänskliga rättigheter. I beskrivningen av revolutionen understryker han de etablerade partierna inte vågade revoltera, men att revolutionen är de ungas verk. Men ett krav som alla är överens om är krafttag mot korruptionen.

De kräver:

1. Senarelägg valet
2. Behåll en president under tiden
3. De är emot alla Amendments (dvs de partiella förändringar av konstitutionen som valet 19/3 handlar om) – de menar vidare att alla partier är emot Amendments. De kräver istället en helt ny konstitution. Bakgrunden är att den gamla/befintliga konstitutionen ger presidenten alldeles för stor makt. Presidentens makt har ökat gradvis sedan 1971 när Sadat tog över makten. Folkets vilja är att Egypten får en ny konstitution. Vi vill inte ha militären inom det civila styret. Jag är inte emot Muslimska Brödrskapet, men jag vill att de skall vara tydliga med om de är för eller emot revolutionen. De partier som nu har störst kapacitet att vinna ett val är MB och NDP.

Memdaoh Kenawi, advokat i Constitutional party

Constitutional party har deltagit i revolutionen sedan första dagen. De har 1000 medlemmar och grundades för 7 år sedan. De har sitt HQ i Kairo men har grenar i hela landet. Det bildades som en utbrytare ur arbetarpartiet, och är ett liberalt parti. Kenawi är en man runt 70 som menar att Egyptens politiska liv idag är mycket begränsat. Detta beror på NDP och dess roll. NDP är inget egentligt parti utan snarare en maffia. NDP har kommit att bli en maffia. Pga detta har folkets

heder legat i botten. Man hade varken bröd, heder eller frihet. Detta var vad som ledde fram till revolutionen. Nu ser Kenawi an en ny politisk era. Kenawi menar att över 50 % av de unga på Tahrir Sq kommer från politiska partier.

Abdelsalam el Wahati – från Al Ahrar Party

Al Ahrar party – det fria partiet. Det bildades inom parlamentet 1976. Då bildades tre partier i parlamentet: Ahrar, Tagamo och Masr (Egyptens parti). Masr blev sedan NDP som styrts efter Mubarak kom till makten. I det första valet där Al Ahrar ställde upp hade man 29 platser i parlamentet. Men sedan dess har man krympt, och orsaken är NDP och valfusket. Ett skäl är Undantagstillståndet som gäller sedan 1981, det har kvävt all politisk verksamhet. Al Ahrar Party deltog i revolutionen från dess början.

Orsaker till Revolutionen:

Hosni Mubarak planerade för att sonen Gemal Mubarak skulle ta över presidentmakten – detta skapade enormt missnöje. Oppositionen och alla de bildade politiska gruppernas arbete. De kräver:

1. En ny konstitution – men de går med på föreslagna amendments (dvs de partiella förändringarna) den 19 mars, eftersom alla vet att dessa är tillfälliga.
2. Avskaffa Undantagslagarna
3. Avskaffa säkerhetstjänsten
4. En styrelse som förbereder presidentvalet inom sex månader eller efter högst ett år.
5. Presidenten skall sitta på fyra år.
6. Innan valet kräver de en komplett juridisk översyn
7. De vill avskaffa all kvotering, alla skall vara lika inför lagen

El Baradai Support group – på Maats kontor

Ett sent hastigt möte med en grupp på 7-8 unga intellektuella som sedan ett år arbetar för El Baradai. De menar att el Baradai är den förste som började tala om att Egypten bör ha en annan president, de kallar honom revolutionens Gudfader. Baradei är den ende presidentkandidaten som inte medverkat i den förra regimen.

Deras krav är:

1. En ny konstitution
2. Kamp mot korruption
3. Att höja nivån för allas social standard
4. Jämlikhet för alla

De vill ha Presidentval före parlamentsval. De menar att alla partier kommer att behöva tid för att organisera sin struktur och att därför ett parlamentsval kan genomföras först efter en period.

De menar att det var nödvändigt att göra revolution på det sätt den gjordes. Den var fredlig och via internet. Om situationen hade fortgått i några år ytterligare hade. De menar att 30-årsgränsen till parlamentet inte är något problem, det tar ett tag för en människa att mogna. Det finns en stor risk för en mot-revolution. NDP är inte borta ur bilden. Gruppen vi träffar berättar att många sett provokatörer i samband med demonstrationer. Dessa provokatörer kan vara kriminella eller andra. Men många har set hur provokatörer använder förra regimen's bilar för att transporta sig mellan demonstrationer.

Två oberoende journalister

Journalister och media i Egypten har en svår tid. Deras trovärdighet är hotad. Många har varit trogna NDP och regimen i tre decennier, och de har arbetat i alla media. Dessa grupper har låg trovärdighet efter revolutionen. Journalister efter revolutionen har dels svårt att konkurrera med internet och Face book. Hela revolutionen har skett via Face book som har runt 2,5 miljoner användare i Egypten. Alla har vant sig vid att trovärdig information inte kommer via papperstidningar men via internet. Samtidigt är tiden efter revolutionen så fylld av rykten att det är mycket vårt att vara journalist. Allt händer så snabbt, och det är väldigt svårt att kontrollera sanninghalten i alla rykten. Redaktionerna på de gamla tidningarna fattar inte, säger de vi träffar, att det är internet och face book som är framtiden.

I Egypten finns tre slags media.

1. Statsägd television och statsägda tidningar.
2. Partiernas media, tex Wafd-partiets tidning.
3. 1998 protesterade journalister och lyckades utverka rätten att starta oberoende media.

På direkt fråga om censur svarar journalisterna att Mubaraks regim regelbundet stängdes av och ibland även fängslade journalister. På detta sätt har alla medier styrts av staten. Å andra sidan var det somliga journalister som alltid bjöds in av regimen till statsbesök, officiella evenemang, mm. Denna praxis och dessa journalisters trovärdighet diskuterades av alla.

Nu är grundproblemet för de båda journalister vi träffar hur de skall kunna medverka till att skydda revolutionen, alltså att bevara den frihet för debatt och politik man vunnit. De efterlyser nya lagar för media och tryckfrihet. Och även efter revolutionen är säkerhetspolisen aktiv, de vet exempel på att journalister förts bort. Basuni startade webbtidningen Al-Hads efter att han fick sparken från en statlig tidning för att han ville rapportera om revolutionen.

Muslimska Brödrskapet

Dr Hazem Farouk Mansour & Dr Ahmed Diab

Mansour deltog i Ship to Gaza, ombord Mavi Marmara. Diab är sinolog.

Viola F inleder och de hälsar oss välkomna. De hoppas att vi skall få en klar bild av partiets historia. De menar att den förra regimen strävat att ge en falsk bild av muslimska brödrskapet (MB). Den förra regimen ville skydda sig skälv från kritik, men skrämma folk från att tala med MB. De menar att denna slas möten är viktiga. De ser sig länkar mellan kulturer och de vill dialog mellankulturer, inte clashes mellan civilisationer. I valet 2005 kom de in i parlamentet, men i valet 2010 åkte de ut. Detta beror på valfusk.

Denna vår har vi börjat känna doften av frihet, och vi vill medverka till dialog mellan alla folk. De är tacksamma gentemot Gud att revolutionen är slutet på den föra regimens tid. Senaste valet är för MB ett bevis för det styre som förra regimen stod för. Det var självklart att det för eller senare skulle explodera. Den gamla regimen ville ej samtala. Revolutionen skapades av de unga och av hela folket, MB är en del av folket. MB vill lugna alla och tydligt slå fast att de inte kommer att ställa upp i presidentvalet. De är inte heller ute efter majoritet i parlamentet, övergångsperioden är känslig, och MB understryker att de tror på mångfald. De menar att inget parti ensamt kan leda landet och den politiska kartan är inte färdig. De har gått med på ändringar i konstitutionen för att passa i denna tid. Men de vet att Egypten egentligen behöver en helt ny konstitution. De som kandiderar till parlamentet och som är oberoende kan göra det på MBs lista, och sedan får man planera, säger de.

Viola frågar: hur lång transitionsperiod ser ni att det krävs?

MB svarar att det beror på många omständigheter. Först bör ett parlament väljas, sedan får parlamentet välja en grupp av 100 personer – experter och teknokrater - som representerar de olika partierna och som skall styra under en övergångsperiod.

Viola frågar: Vad skall göras med §2, där det står att Egypten är et muslimskt land?

MB Svarar att Egypten är ett muslimskt land, men det är öppet för kristna och andra religioner. Konstitutionen ger en bild av landet och dess kultur, menar de.

VF. Är ni medvetna om att §2 kan uppfattas som provocerande av kristna och av andra?

MB svarar att oron inte är befogad. Islams lära, säger de, lär att muslimen skall vara solidarisk med juden och den kristne. Vi understryker att judar och kristna inte är minoriteter, de är medborgare liksom alla andra. De är jämlika i sina rättigheter och i sina skyldigheter. De konflikter vi ser i dag i Egypten har inte med religionerna att göra. Det är inrikesministeriet som ligger bakom. Gamal Mubarak var den som låg bakom tidigare bombdåd.

Ulf C frågade: kommer alla individer oberoende av religion ha samma juridiska och sociala medborgerliga rättigheter?

MB Svarar att det finns separat civilrätt för respektive grupp. Och det finns ingen lag som säger att de inte har samma rättigheter. Problemet är, säger de, att det är skillnader i hur lagarna implementeras.

Viola F: Ni vet att det finns en oro för att alla inte skall få samma rättigheter. Vore det inte bra om MB klart deklarerade m likhet mellan religioner?

MB: Vi har gjort detta i praxis sedan 1987, svarar de. Vi har haft kristna kandidater till parlamentet. Mansour berättar att han gått i koptisk skola, att han kan alla deras böner etc. Han intygar att han delar allt med dem. Jag har min opinion och de har sin. Vi drömmer om ett land med klara lagar.

VF: Varför har ni satt en egengräns vid 30 % av rösterna i parlamentet?

Mansour: Vi vill ha en stor del av parlamentet, men vi vill inte ha majoritet. Vi menar att alla olika grupper skall kunna ha representation och att alla hör till Egypten.

Diab: Vi menar att det går att förenas över religionsgränser, med bibehållen respekt för olika nationer och etniciteter. Och vi menar att det är endast den starke som vill föra dialog.

Mansour: Minns vad Voltair sa: Jag kanske inte håller med dig, men jag kommer att försvara din rätt att säga det du tycker.

Alaa: Presidentvalet, skall det komma före eller efter parlamentsvalet?

Mansour: Parlamentsvalet bör komma först. Det bör komma inom 6 månader. Militären har en begränsad uppgift enligt vår konstitution. Vi vill inte välja president först, det skulle skapa en slags diktatur.

Viola: Men hur stark blir ungdomars roll vid val inom 6 månader? Det kommer ej heller att ge alla partier möjlighet att mobilisera?

Diab. Vi måste se till att det finns garantier för riktiga val. Därför kan denna ordning vara bra för alla som deltar i det nya parlamentsvalet.

Viola: Men vi har träffat ungdomar som vill ha mer tid på sig innanvalet till parlamentet. Detta är ett argument emot er. För det är väl klart att ni (med er överlägsna organisation) vill ha ett snabbval?

Mansour: VI håller med de unga, och vi kan genomföra detta på deras villkor. Men vi måste minnas att detta är en känslig övergångsperiod. Vi har inte utrymme att skapa ngt bestående nu, vi har inte tid. Nu har vi ett revolutionsklimat. MBs deltagande i valet kommer inte at vara lätt.

Viola: Åldersgräns till parlamentet?

Mansour: Vi har inga problem med att föreslå en sänkning av åldern. Vi kan tänka oss att göra detta. Han understryker att de även vill ha med fler kvinnor i parlamentet. På MBs kontor i Giza är det kvinnor som är chefer.

Viola: Hur ser ni på spänningen mellan att MB är rörelse och ett politiskt parti?

Mansour: Det finns en risk att det blir en splittring. Vi vet att vi inte kommer att vara eniga. Och vi tittar på hur andra länder hanterat denna spänning: Jordanien, Yemen, Sudan, mfl. Historien med Wasat exemplifierar spänningen mellan parti och rörelse. Wasat grundades som en utlöpare från MB. Men det är stor skillnad mellan MB och Wasat. MB vill reformera hela samhället, medan Wasat endast fokuserar det politiska. MB vill genomföra stora reformer kulturellt, socialt. De vill skapa nya villkor för frihet, rättvisa, respekt, och detta skall vägas samman i ett tydligt projekt. Lagen har bara paragrafer, men den skall också tillämpas väl. MB vill få bort alla korrupta personer och all korruption. MB vill häva undantagslagarna. Men dessa förändringar måste ske stegvis. De korrupta är ett väldigt tätt skikt av samhället som det är svårt att ändra på kort tid. Reformerna måste ske stegvis så att mannen på gatan märker förbättringar. Armén har olika personer i sin sold. De som är under 50 är långt mindre korrupta, medan bland de över 50 år är många fler korrupta. MB deltar i dialogen med militärens ledning. Alla vet numer att MB är en aktör som ingen kan förbise. MB har ingen klar preferens om vilken person som skall bli president, men de vill se ett klart program för presidenten.

När det gäller maktindelning mellan lagstiftande, dömande och exekutiv makt säger Diab att de tittar på detta. De funderar över hur det skall ske, men de menar att det självklart att skilja mellan lagstiftande, dömande och exekutiv makt.

Media är den fjärde statsmakten menar Diab. På enskilda över de mest militanta islamistiska grupperna i Egypten och i arabvärlden befinner sig MB på den moderata sidan, säger Diab.

Diab menar att MB inte kommer att lägga sig i utrikespolitiken, eller försöka riva denna. De är mest intresserade av inrikes frågor. Vad gäller relationen med Israel är krig uteslutet. Samtidigt vill MB inte att Israel skall tillåtas stå över internationell rätt. Det finns en internationell lagstiftning, understryker Diab, som båda parter måste rätta sig efter. MB var emot freden i Camp David, men nu är denna överenskommelse en verklighet som MB förhåller sig till. Det är folket som i demokratiska val kommer att bestämma, säger Diab.

Viola: Vore det inte bra om ni skulle säga att ni erkänner Israel?

Diab: För mig är de en ockupationsmakt.

Viola: Jag vet hur ni resonerar, men är ni medvetna om vilket pris ni tvingas betala för denna hållning?

Diab: De som är principfasta måste stå fast vid sina principer. På detta vis kan jag förstå den andres åsikter. Väst och den sionistiska lobbyen vill att vi skall framstå som terrorister – men det är vi inte, varken moraliskt eller praktiskt. Den som har rätten på sin sida har inget skäl att vika undan.

Det socialdemokratiska partiet i Egypten

Några av dem vi träffade är: Shereen Abdel Hafez Metwaly, läkare och health care sector specialist. Osama Aly Mourad, som varit med i rotary men nu närmat sig Socialdemokraterna. Hisham Gubran, läkare och grundare.

På rekommendation av ambassadör Kärre avtalade vi om ett möte med Osama Aly Mourad som enligt uppgift ville grunda ett socialdemokratiskt parti. Mourad kom till vårt hotell och efterhand som vårt möte fortgick så anslöt sig en grupp om 8-10 personer som hade delvis olika ideologi – från höger till vänster. Osama Mourad själv är bankman - och enligt egen utsago- långt åt höger. Han var tidigare – eller är nu - med i Rotary och var inte som vi först uppfattat den som ville starta detta parti utan istället en relativt nykommen anhängare . Han var emellertid värtalig och verkade vilja framställa sig som en kommande ledare för det socialdemokratiska parti som de vill registrera. Han kunde sin bankvärld och var mer intresserad av finansfrågor än social rättvisa. Partiets grundare visade sig vara en annan nämligen en ung läkare vid namn Hisham Gubran. Han var den som beskrev deras ideologi, som är en klok socialdemokratisk balans mellan marknadsekonomi och statlig finansierad social omsorg.

Partiet finns i 17 av Egyptens governorates, de har arbetat i flera år utan tillstånd och de har flera tusen medlemmar. Centrala element i deras ideologi är en övertygelse om människans individuella frihet, social rättvisa och demokrati. På fråga om vad social rättvisa är svarar de att den människa som inte kan klara av att försörja sig måste få stöd till detta. Det är landet plikt att ta hand om alla sina medborgare. En del allmänna tjänster måste garanteras av staten: säkerhet, hälsa och viss infrastruktur. En statlig järnväg skulle stanna på en liten ort för att ta ombord en person, även om det inte vore strikt lönsamt. De är ett ungt parti med medlemmar som är ca 14-45 år gamla. Viola beskriver SAP:s syn på detta och säger att vi vill ha en marknadsekonomi med ett socialt ansikte. Gruppen vi möter nickar instämmande.

Vad gäller omröstningen den 19 mars i Egypten är gruppen emot de amendments som röstningen handlar om. De menar – och detta är första rösten som formulerar detta krav: att omröstningen den 19 mars underlåter att ta upp maktindelningen mellan presidenten & parlamentet. Gruppen menar att omröstningen den 19 mars inte ifrågasätter den ”faraoniska presidentmakten”.

Ali Zeidan den nya libyska regeringens representant i Tyskland,

Vi träffade dem helt kort i lobbyn till vårt hotell vid lunchtid den 12 mars. De uppmanade oss att lyfta situationen i Libyen och verka för att Sverige ska agera.

Politiska förslag

1. S bör arbeta fram metoder för att stödja fredliga maktövertaganden. Den nyvunna friheten i Egypten är skör. Demokratirörelsen i Egypten saknar makt. Det vi ser kan visa sig vara en Prag-vår. S har mycket att ta igen efter många år av direkt eller indirekt stöd till NDP som medlem i SI parti.
2. Det finns ett socialdemokratiskt parti i Egypten som arbetar sedan 3-4 år tillbaka. De bör vårt parti snarast kontakta och diskutera med.
3. Partiet bör även påbörja samarbete med, eller uppmana sidoorganisationerna att etablera samarbete med civila samhället och flera olika unga grupper. De unga tänker, och de tänker framåt strategiskt. Kristna och muslimer vi talat med vill ha en stat som inte skapar minoriteter utan ser alla individer som medborgare. De ser risker med att etablera minoriteter, vilket kan leda till sekterism – här har vi mycket att lära.

De fem frågor som våra samtal under resan kretsat runt är

1. De ungas roll – de startade allt, och de använder sociala medier som tex Facebook, och vilken är bakgrunden till det som hände i januari på Tahrir Sq?
2. Det stundande valet 19 mars som armén planerar för, konstitutionen
3. Kvinnors roll, kvoteringen till parlamentet, kvinnors roll under och efter revolten
4. Arméns roll i Egypten och arméns uppfattning om konstitutionen samt deras roll under revolten så här långt.
5. Finns det en risk för en back lash – hur starkt stöd har revolutionen och vad kan man göra för att stärka den demokratiska processen?

Bli medlem!

Sveriges kristna socialdemokraters förbund, Broderskapsrörelsen, har sitt ursprung i 1920-talets Örebro. På den tiden upplevde många att de möttes med misstänksamhet inom arbetarrörelsen för att de var kristna. På samma sätt ifrågasattes de i sina kyrkor och samfund för att de var socialister. Resultatet blev en frihetlig politisk miljö med högt i tak, men också en i sann mening ekumenisk verksamhet.

Vi har omkring 3000 medlemmar, finns respresenterade i 24 distrikt och drygt 100 lokalgrupper. Vi har idag fyra nationella politiska arbetsgrupper, internationella projekt, ett nätverk för muslimska socialdemokrater, nätverket Ung Kristen Vänster för broderskapare mellan 18 och 35.

Vill du vara med och engagera dig, eller stödja oss i vårt arbete är du hjärtligt välkommen som medlem!

Klipp ur och sänd in! Portot är betalt.

Jag vill bli medlem!

Namn

Adress

Postadress

Personnummer

E-post

Telefon

Jag godkänner att mina uppgifter läggs in i Broderskapsrörelsens medlemsregister

Broderskapsrörelsen

Svarspost

110405500

110 01 STOCKHOLM

Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.

Då kommer de rättfärdiga att fråga: "Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och besökte dig?"

Kungen skall svara dem: "Sannerligen, vad ni gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig".

- Matteusevangeliet 25:35-40

Broderskapsrörelsen är kristna socialdemokrater. Vi är lite rödare, lite grönare. Vi är kristna socialdemokrater och radikala troende som glöder för fred, solidaritet och rättvisa.
www.broderskap.se

